«Світ по-новому відкривати, поете, обов’язок твій!» (за мотивами поезії М. Рильського)

Поезія Максима Рильського — це історія нашої сучасності. Рильський належить до тих митців, у чиїх творах поєдналися почуття і розум, лірика і філософія, громадянські теми й інтимні зізнання. Творча спадщина поета вражає безліччю нових епітетів, образів, якими відкликався Рильський на усе, що відбувається у житті. Рильський у віршах поєднав ремесло й творчість, натхнення й розрахунок, «троянди й виноград».

Громадська відповідальність і любов до Батьківщини виплекала з серця поета «Слово про рідну матір», вірш, присвячений Україні:

Хто наше злото-серебро

Плугами кривди переоре...

Поезія буденності — ось що головне у таланті Рильського. Він відкривав її у праці, дружбі, служінні країні, у красі природи.

Проживши довге життя, Максим Рильський зміг утілити в поетичному слові і поривчастість молодості, і тривогу та роздуми зрілості, і мудрість старості:

...Хай старість чеше сивину лукаво,

А для людини, як вона людина,

Як має серце, для людей відкрите,

Само страждання в щастя виростає...

Рильський відгукувався на всі прояви життя, умів передати відчуття насолоди від найпростіших речей:

Вже червоніють помідори,

І ходить осінь по траві,

Яке ще там у біса горе,

Коли серця у нас живі?

Любов до світу переповнює поета. Хоча він не романтик і за довге життя не дивився крізь рожеві окуляри ні на що, та йому властиве захоплення тим дивом, яким є буденне життя у його непомітній величі, захоплення людиною, батьківщиною, усією круговертю природи із зміною весни на осінь і приходом зими.

Як не любити зими сніжно-синьої

На Україні моїй...

Перераховуючи все, що він любить, Рильський наче дає нам ознаки чистої, працьовитої, іцироїдуші. Поет не будує повітряних палаців, але не можна на

звати його поезію «непоетичною», «заземленою», бо хтось грає вальс Шопена, хтось співає про кохання, і стежина знов веде юнака у невідоме.

Мабуть, найповніше розкривається перед нами поет у відношенні до рідної мови:

Як паросць виноградної лози,

Плекайте мову. Пильно й ненастанно

Політь бур’ян. Чистіша від сльози

Вона хай буде...

Високі ідеали Рильського, невтомна праця, щира любов до Батьківщини зробили його одним із визначних українських поетів. Його заповіт братам по ремеслу простий і точний:

Свій парус ладячи крилатий,

Пливти без компаса не смій!..

Світ по-новому відкривати,

Поете, обов’язок твій!